

Překlad *Iracemy* je problematický v několika aspektech. K jeho pochopení je však nejprve nutné porozumět tomu, nakolik mnohohvrstevné dílo *Iracema* je. Proto jsem se po krátkém shrnutí děje pokusila o rozbor základních charakteristik díla, věnovala jsem se jeho žánru, kompozici, stylovým prostředkům a především jeho jazyku.

Každé dílo je ovšem ovlivněno svým historicko-literárním kontextem a okolnostmi svého vzniku. Proto bylo nutné zasadit *Iracemu* do kontextu brazilského romantismu, zejména pak nacionalistického indianismu.

José de Alencar využívá v *Iracemě* různé mytologické prvky; na jejich význam pro budování představ o povaze a původu brazilského národa jsem se zaměřila v rozboru mytického aspektu *Iracemy*.

Výsledky těchto dílčích studií jsem se pokusila aplikovat na jediný existující překlad *Iracemy* do češtiny. Jarmila a Jaroslav Vojtíškoví přeložili *Iracemu* čtivým elegantním stylem, avšak pominuli některé její důležité roviny, proto se převod zdařil jen částečně. Snažili se o to, aby se text dobře četl a neobsahoval obtížná a nesrozumitelná místa. Velkou péči věnovali tomu, aby přiblížili českému čtenáři brazilskou faunu a flóru, stejně jako indiánský život. Věnovali se však více obsahu než formě, opomíjeli specifika Alencarova literárního jazyka a básnické kvality textu. Také z kulturní podmíněnosti díla (místo, doba a okolnosti jeho vzniku) nevyvodili pro překlad odpovídající důsledky.

Struktura mé práce naznačuje cestu, kterou by podle mého názoru překladatel měl při překladu *Iracemy* projít. Odrazovým můstkem každého překladatelského úsilí by měla být důsledná analýza díla na všech jeho rovinách. Odvážuji se soudit, že Vojtíškoví touto cestou neprošli, a pokud ano, pak ne zcela úspěšně. Zároveň je však zjevné, že samo o sobě pochopení díla nestačí.